

OSUD JE TĚŽKÝ,
JE NEMILOSRDNÝ.
VŠE TĚ TRÁPÍ
A MOC UTÁPÍ...

NEMÍT PŘÁTELE
JE VELMI NEMILÉ.
VŽDYŤ TI RÁDI POMOHOU
TAHAJÍ TĚ NAD VODOU...

DĚKUJI VŠEM TULÁKŮM,
VĚRNÝM KAMARÁDŮM...

Gulli
14.8.2004

Tulácká koleda

UŽ JE TO TU,
VÁNOCE JSOU U NÁS.
DÁRKŮ FŮRU,
DOSTANE KAŽDÝ Z NÁS.
PŘEJ SI
NĚCO OD SRDCE.
POTOM BUDOU TY SPRÁVNÝ VÁNOCE
S NÁMI...

TULÁCI JSOU
TVÁ VELKÁ RODINA.
DÁRKY DÁVAJ I MIMINA,
ŠTĚSTÍ, LÁSKU ROZDÁVEJ
I NA SEBE NEZAPOMÍNEJ
MĚJ RÁD...

Borůvka

Nejsi sama – nejsi sám aneb „dým bramborové natě“

Elrond: Ó nen i–Estel Edain . . . Dávám lidem naději

Aragorn: Ú–chebin Estel anim . . . Nenechám si ji pro sebe

Pokud si odmyslíte závorku v nadpisu, máte tu příběh. Tuším, že filmový, předlohou mu byl snad román... nevím. Rád bych, aby následující slova byla o tomto příběhu, ale život sám píše jiné příběhy... a ta nať pohříchu většinou nebývá bramborová, ale nikotinová. **Pokud se odvažujete číst dál, tak hurá do toho...**

S tím, že se mladí a i velmi mladí lidé setkají s cigaretami a zkusí to, s tím se setkávám, co jsem na světě. Včetně těch spousty let, co jsem u oddílu. A kdyby šlo jen o setkání, nebylo by snad ani třeba o čem psát. Ale u mnoha lidí a lidiček, bohužel, právě v mládí přichází začátek někdy dlouhé a veskrze společné cesty člověka a cigaret.

Před lety mi jeden známý Tulák napsal: *Já fakt schůzky nestíhám! Je mi to sice líto ale já musím dělat taky něco jinýho než běhat s dětma ! Jasně že se někdy stavím aspoň se teda budu snažit. Michale, já jsem na vás hodně změnila názor po táboře. Protože si myslím, že když člověk kouří takže se nezměnil. A i když jsem proti tomu tak ho furt беру takovýho jakej je. A vy jste nás tak nebrali tak se pak nedivte že se na vás vykašlem (já jsem se na vás nevykašlala ale vim o lidech který jo!). Jestli jste si mysleli že nás to odnaučíte tímhle způsobem tak to se vám nepovedlo: Spíš jste se nám ukázali z takový stránky že jsme nestačili koukat!*

Ten dopis byl delší, ale tohle je to nejpodstatnější z něj. A já tehdy odpověděl také dlouhým dopisem: *Chvilí jsem váhal, jestli mám na to, co píšeš nějak reagovat, jestli to má cenu. ale řekl jsem si, že jo, že ty za to stojíš. Stavíš se do pozice „vlčice ochránářky“ za ty, kteří se ochránit dovedou velice dobře sami. Kdybych měl třeba tak, jak píšeš na lidi kolem „hodně změnit názor“, třeba po tomto táboře, dopadlo by to tak, že bych velké části dnešních velkých řekl, že už s nimi oddíl vést opravdu společně nechci. Víš, když totiž soudím lidi, snažím se je nebrat z té jediné události, případně z jednoho tábora, ale z pohledu těch spousty let, za které je znám (ne vždycky se mi to daří). A i když mi třeba někdo fest ublíží, ještě se k němu neotočím zády, protože si vybavím to nepřeberné množství okamžiků před tím, kdy jsme si perfektně rozuměli. Takto se snažím spolupracovat i s lidmi, které zrovna v tuto chvíli dvakrát vidět nemusím. Ale беру je takové, jací jsou, POKUD O TO ONI SAMI STOJÍ. Kdysi dávno, když Míra přešel do Tuláků, tak pár let na to bylo jasné, že to s oddílem myslí vážněji a sám od sebe za mnou přišel a mluvil se mnou o kouření a úplně normálně jsme se dohodli kdy a jak a kde může a kde určitě ne. A byl pár let jediný, kdo v té naší bandě pravidelně dělal čvaňháka. Jasně, že mu to někteří tak zvaně dali sežrat, že mu to příjemné nebylo. Ale mně osobně se líbilo na něm to, že měl tu odvahu přijít a říct, já kouřím a jdu se s tebou domluvit, jestli na tulákách můžu... Chci tím říct, že s cigárem v puse se člověk nemění. Tak naivní opravdu nejsem, abych někoho soudil, pokud se mu už něco takového jako kouření přihodí. Ale ať nikdo od druhých nečeká, že ho za dým nad krajinou budou nekuřáci chválit. Tak naivní snad nikdo z těch našich „komínů“ není. Od každého z kuřáků jsem čekal celý tábor totéž, co kdysi od Míry. Kdyby v širším fóru ostatních měl každý kuřák tu odvahu říct „já kouřím“ a šel by se normálně domluvit, byl by v očích těch nekuřáků od počátku tábora brán jinak. Sice by si asi každý vyslechl něco, co by se mu nelíbilo, ale určitě by to byla jiná situace, než jaká potom vznikla – odchody na molo a do jiných krajin a řeči zbylých velkých na jejich adresu v nepřítomnosti. Chtělo to trochu víc odvahy a ne chodit kouřit do lesů málem jaksi pokoutně. To pak v jeden okamžik nevydržel ani jinak mírný Beruna a po příchodu kuřáků na*

poradu dal hlasitě najevo, co cítí... Zkrátka a dobře, pokud někdo za normální považuje nosit při sobě cigára, ať si je nosí. **Ale NORMÁLNÍ to není.**

A teď zpátky do současnosti. Chci říct, že vím, že jste generace jako každá jiná, že se nejen setkáváte s kouřením těch druhých zvenčí, ale že vím, že i někteří z vás kouří. Chci říci také, že **kouření JE PROBLÉM** jako každý jiný, že nemusíte mít strach mluvit o něm, že to nejhorší, co uděláte, bude kouření tajně během oddílových akcí. Chci vám všem říct, že kdokoliv z vás, koho se tenhle problém týká, může kdykoliv přijít bez obav z jakýchkoliv následků. Chci, abyste pochopili, že otevřenost srdcí, která mezi námi funguje, je pro každého, kdo o to stojí. Víím, že ne každý je připravený přijít a říct, když v něm něco hlodá (a nemusí to být zrovna nikotin na plicích...), ale že nejsme slepí směrem k vám, jen nemáme tolik očí, abychom si sami od sebe všimli všeho, co se se všemi z vás děje...

Nikdo z vás není na světě sám, vy, co jste u Tuláků nejen přítomni, vy, co se do morku kostí cítíte být součástí, víte, že to funguje. A každý z vás, kdo se cítíte být trochu stranou, není to vaše chyba, ale naše únava a někdy i neschopnost přes hlasitější hlásky slyšet i ten váš. Není to o tom, že bychom vás měli méně rádi. Jste všichni Tuláci. A (teď to raději svedu na sebe) ať už se na vašich cestách životem objeví jakékoliv karamboly, nesníží to vaši hodnotu v mých očích. Budete stále světélka hledající cestu. Jsem tu. Opřete se. Já neuhnu. A vy neupadnete...

Avšak nic z toho nebude, pokud vy nebudete chtít.

Každý člověk, který přijde na svět, má hluboko ve svém nitru to, čemu říkáme srdce, ale myslíme tím víc cit, než to, co pumpuje krev. Ten cit každému napoví, co je dobré a co není. A každý člověk má volbu dělat kroky směrem do světla nebo do temnoty. Ale žádný nepřichází na svět jako nepopsaný list papíru. Máme základ svých talentů, svých vlastností, citlivosti, schopností vnímat a tak dále... Je na nás, co se svými dary uděláme. Chtějte tenhle svět změnit, chtějte jej krásnější, moudřejší, usměvavější... To vy jste ti, co si jej musíte vytvořit. Nechtějte se přizpůsobovat „temným mrakům“. Když jste cítili, co není dobré ve svém ranném dětství, co vás vede třeba jen kouřit? Víím co. Zvědavost, zakázané ovoce, parta ostatních, pocit dospělosti, sebevědomí – cokoliv z toho v kombinaci nebo i všechno najednou. Nakonec všechno, co uděláte špatně, nebude působit největší bolest těm, koho jakýmkoliv činem zklamete. Nakonec největší prohru pocítíte v sobě.

Vše v životě berte jako příležitost změnit sami sebe. Překonat (ne odsunout, ale zdolat, rozbít) jakýkoliv problém, je zkušenost, která vás posune dál. Někdy nestačí ani hora slov, ani pohoří snahy a pak musí přijít někdy těžké, ale o to důležitější smíření...

Ale s cigaretami nemějte slitování. To není žádná součást vašeho těla, vašeho vědomí. To je něco, co vás samotné posune dál od toho světa plného světla a barev. **Rozhodnutí, co s tím, je na vás! Já mohu jen jediné. Být nabídkou pro každého, kdo potřebuje. Nejste tu sami. Je nás hodně. Každý někoho na světě má, i když pochybuje...**

Váš Michal

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Předpokládané místo	Poznámka
26.12.2005	Putování za vánoční vločkou	někam za sněhem a nedaleko od domova	
21. – 23.1.2005	Lyžařská výprava	Lužické hory	
5. – 12.2.2005	Jarní tábor	Mladočov	pozor bude opravdu zima
11. – 13.3.2005	Oddílová výprava	uvidíme	
8. – 10.4.2005	Oddílová výprava	uvidíme	
29.4. – 1.5.2005	Čarodějnice	Keblov	pouze pro Kmen
13. – 15.5.2005	Oddílová výprava	uvidíme	
27. – 29.5.2005	Cyklovýprava	někde v ČR	nezapomeňte na kolo
17. – 19.6.2005	Oddílová výprava	asi někam úplně jinam	
1. – 6.7.2005	Šumava – letní putování	ve finále Husinec	
16. – 23.7.2005	Cyklotábor	Šumava	počet účastníku omezen na 15 lidí
13. – 27.8.2005	LETNÍ TÁBOR	nemůžu si vzpomenout ☺	už jste se přihlásili?
2. – 4.9.2005	Cyklovýprava	Uvidíme	zase bude nutné kolo ☺
16. – 18.9.2005	Oddílová výprava	včas bude známo	
28.9.2005	Jednodenní výlet	okolí Prahy	místo schůzky je to středa
8.10.2005	Jednodenní výlet	některé zajímavé místo	
26. – 30.10.2005	Podzimky	zřejmě zase Polnička	haló tady trampolína
18. – 20.11.2005	Oddílová výprava	včas bude známo	
16. – 18.12.2005	Vánočka	Lužické hory	a hele zase Vánoce ☺

Možná si říkáte proč vám zde uvádíme termíny akcí na rok dopředu. Je to jednoduché někteří z vás nejsou schopní se přihlásit včas na akci i když o ní máte 100% informací. Třeba se to zlepši když těch informací bude 110%, uvidíme. Kdo by snad zapomněl tak schůzka je každou středu kdy je škola ☺. Některé termíny mohou doznat menších změn. Aktuální přehled najdete vždy na tuláckých stránkách – tulaci.beruna.cz.

Dnes nahlédneme v kronice do trochu jiného soudku. V červnu 2004 se po dlouhých letech slibů konala cyklovýprava. Nevím přesně kdy předtím se konala akce podobného zaměření, ale s jistotou můžeme říci, že s touto generací dětí to nebylo.

ČYKLOAKCE

Otradovice, 4.6. – 6.6.2004

Po dlouhé době slibů konečně nastal víkend zaměřený čistě na cyklistiku. Pro začátek nebyla sice účast z největších ale to rozhodně nevadí. Sešli jsme se v pátek v 16 hodin na Klánovickém nádraží. Někteří tvrdili, že tato část Prahy je tak vzdálená a neznámá, že jsou zde poprvé v životě, ale přesto jsou Klánovice ještě v Praze. Čekalo nás necelých 20 km do cílové stanice v Otradovicích.

Cesta po trase Klánovice - Šestajovice - Zeleneč - Mstětice - Toušeň - lávka přes Labe - Káraný - a po turistické značce do Otradovic, proběhla bez větších obtíží.

Drobek

V Otradovicích jsme našli na tento víkend azyl v "menším" domečku pro cca 50 lidí u Jirky, Ivy a dvou leonbergřích hlídaček (Bety, Ája). V půl osmé večer nastala

přejímka kol pro zítřejší závody (kontrola zda všem drží kola a aspoň jedna brzda brzdí). Poté nastala cca hodinka vysvětlování co, že to vlastně budeme zítra dělat.

SOBOTA

Neúprosný čas ukrájuje poslední chvíle před devátou hodinou na kterou je stanoven začátek dnešního dění. Start první etapy závodu po itineráři se musel pro nepřízeň počasí posunout cca o hodinku. I když itinerář byl přehledný a výklad k jeho principu poměrně důkladný přesto několik posádek zabloudilo a do cíle I. etapy dorazilo se značnou časovou ztrátou. Děti dorazily v pořádku ale posádky složené z velkých se nějak zapomněli. Na konci první etapy byl první jízda pomalostí, která spočívá v tom zůstat ve vymezeném prostoru na kole co nejdéle, nešlápnout na zem a nevyjet kolem z vymezeného prostoru. J Dále ještě jízda na zrychlení a brzdění, což znamenalo co nejrychleji projet trasu tam a zpět a zastavit předním kolem na přesně vymezeném místě.

Následoval cca 400 m přesun ke slalomu ve svažitém terénu, který absolvovala polovina startovního pole a poté začalo pršet, po chvíli hodně pršet a pak už jen tekla voda z nebe jak z kohoutku. Po cca 20 minutách čekání pod stromy padlo rozhodnutí, že se přesuneme zpět do baráku a usušíme. Po příjezdu samozřejmě přestalo pršet. Odpoledne bylo ve znamení sušení všeho a všude i když botám se moc nechtělo.

K večeru se počasí umoudřilo, většina lidí vyzbrojila své boty mikroténovými sáčky a vyrazili jsme na druhou etapu. Zde nikdo nezabloudil a jen s menšími zajižďkami dorazili

do cíle téměř všichni v časovém limitu. Večerní etapy a ostatně i následujícího programu se musel vzdát Blatník, protože jej sklátil bacil teplotní a tak místo sedla na kole zaujala místo pod peřinou.

Balů a jeho IQ výraz

NEDĚLE

Počasí není sice ideální, jelikož chvilkami poprchává, ale vyrážíme na start třetí etapy. Na místě startu proběhlo nejdříve druhé kolo jízdy pomalosti a jízda zručnosti s více než vypečenými překážkami jako:

- jízda přes houpačku
- přejezd prkna
- podjezd branky
- průjezd mezi brankami
- sebrat a vrátit míček
- menší slalom

Dále ještě druhé kolo zrychlení a brždění. Někteří vzali brždění opravdu za své a tak nechyběl jeden úplný a jeden neúplný let přes řídítka v podání Macka a Beruny. Poté následovala zmíněná třetí etapa, která byla bohužel zpestřena tím, že poblíž chatové osady někdo sebral fáborky, které označovaly cestu. S menšími či většími zajížděkami jsme se cca v půlce etapy setkali a dále postupovali společně. Těžko se proto odhaduje důvod toho, že jedna dvojice přijela stejně téměř hodinu po ostatních. V cíli třetí

etapy (stejně místo jako start) bylo možné opravit jízdu zručnosti druhým pokusem a ještě se jeli šlapačky což je území ne zrovna rovné a úkolem je nešlápnout ani jednou na zem.

Čas poměrně postoupil a tak následoval přesun do baráku, oběd, balení a cesta zpátky na Klánovické nádraží. Cestu zpátky jsme zvládli na minutu přesně a s úderem šesté večerní dorazili na Klánovické nádraží. Když se téměř všichni rozprchlí směrem domů koukáme, že v autě, které přivezlo batohy jeden zůstal. Nebudu vás dlouho napínat Drobek opět předvedl co v něm je a že zapomenout něco někde umí na každé akci.

No a již dnes můžeme říci, že touto výpravou nekončí cykloakce našeho oddílu, ale začíná éra kdy jsou v plánu 2 víkendové cykloakce za rok. Další bude první víkend v září, takže napněte lanka, nahustěte duše a hurá na kolo.

Králíček Pája

Závěrem děkujeme Ivě a Jirkovi za poskytnuté přístřeší a za přípravu náročných a vypečených tratí a soutěží.

Koncem letního tábora napsali Monty s Davidem písničku, jejíž text asi každý z vás nemá, proto je v tomto vydání Semtamníku! Až se zase „chytnu“ melodie, zazpíváme si ji ☺. Mimo písničky Expedice Kemet II vznikla ještě jedna i s komentářem: „Pro Tuláky (Malešice) napsala Gullinka. P.S.: Díky !!! Vy víte za co !!!“ A i když jsou si obě písničky v něčem podobné, vznikly naprosto nezávisle, nikdo od nikoho neopisoval. Poslední písnička je od Hynka ☺

EXPEDICE KEMET II

Monika Müllerová & David Homolka

- G
1. Dva vědci nás požádali
Dmi
jestli expedici najdem
F
na cestu si vydělali
C
autobusem, lodi jedem.
2. Sutech léčku přichystal si
maska přišla vhod
naši milí společníci
našli jiný fchod.
- Hmi F#mi
R: Re je slunce, Usír v podsvětí
G E
Sutech pouští bouří bůh
Hmi F#mi
Hór je vládcem bohů všech
G E
Eset vládne moudrostí.
3. V minulosti jsme teď jati
cesta domů ta je dlouhá
bohové jsou s námi spjati
pohání nás naše touha.
4. Došli jsme až k cíli cesty
v pyramidě stojíme
v horním dílku začátek je
konec nikdo nevíme.
- R: - " -
5. Všechny dílky pyramidy
máme teď už za sebou
a pět členů expedice
našli s mocí Reovou.
6. Našli jsme tu taky poklad
museli ho vykopat
teď už zbývá pozdravit se
jak to všichni známe snad.

Hmi F#mi G E
R: |:Kemet Re Farao:| 4x

EXPEDICE

Werča Gulli Hamplová

1. Při hledání expedice
bavili jsem se velice.
Srandy bylo požehnaně
a všichni volali: Hrr na ně!
- R: Kemet Re Farao! Dáme si kakao.
Expedice, expedice bavila nás převelice!
hledejte ji všichni, rychle se ji chytňi,
ať Ti nikdy neuteče, dávej pěkné smeče!
2. Putovat si po Egyptě, chtělo by si každé dítě!
Tuláci mají převahu a k tomu velkou odvahu!
- R: Kemet Re Farao...
3. Bez Tuláků není sranda, všude samý smutek.
S Tuláky však bude švanda, z domu zas bys utek'.
- R: |: Kemet Re Farao... :| 3x a zpomalovat

PANENKA

Hynek Uhlíř, 27.5.2004

(každá sudá sloka je o oktávu výš...)

C G
Zmítá se ve víru
Ami Emi
růžových papírů,
F C D7 G7
které si rukama do vlasů vplétá.

Pod vrstvou líčidel, kazí si pleti běl
a mezi klukama krásou svou vzkvétá.

Pudr až na záda, jó to je paráda,
když s cigárem v ruce machruje dáma.

Piercing i na čele, tváře se vesele,
s rudým hárem září - Pro pána Jána !!

Přeúzké bokovky a na očích krovky,
stíny pestrými svými brousí image.

S kabelkou z manšestru zaječí na sestru.
Slovy ostrými ji už odhání pryč.

Pak jsem tu panenku, spatřil jednou venku,
ležela znavena tam s flaškou líně.

Objata bednami, provlhlé slzami,
F C G C
špinavá ramena a s taškou v klíně.

Vánoční testík

V tomto semtamníku měl být třetí Zálesácký testík od Konopa, ale není. Jsou vánoce a tak přinášíme test s poněkud jinou tematikou a Zálesácký testík dokončíme v dalším čísle.

1) Co znamená latinské slovo "advent"?

- a) svátek
- b) světlo
- c) věnec
- d) příchod

2) Kdy advent začíná a jak dlouho trvá?

- a) čtvrtou neděli před Božím hodem vánočním, 4 týdny
- b) prosince, 24 dní
- c) 30. listopadu, 25 dní
- d) třetí neděli před Štědrým dnem, 3 týdny

3) Podívejme se na staré pohanské zvyky. Proč se na svátek sv. Barbory nosívala do stavení větvička z ovocného stromu?

- a) aby se chránilo hospodářství před působením zlých duchů
- b) aby bylo ve stavení kousek živé přírody jako příslib jara
- c) aby děvčata vyvěštila, zda se příští rok vdají , podle toho, zda větvička vykvetla
- d) aby se vyvěštilo kolik ovoce se napřesrok urodí

4) Proč se věřilo, že hospodyně nesmí vstát od štědrovečerního stolu?

- a) aby nevynesla spaní
- b) protože by slepice neseděly na vejcích
- c) aby nikdo z rodiny neumřel
- d) aby nebyly děti příští rok zlobivé

5) Proč se dříve dávaly ve stavení do oken svíčky?

- a) aby v létě bylo teplo a bohatá úroda
- b) aby našel cestu do stavení zbloudilý pocestný
- c) aby Ježíšek věděl, kam má přinést dárky
- d) aby trefily zpátky ke stolu duše zemřelých předků , dokonce se pro ně i prostíralo ke stolu

6) Jakým skutkem získal sv. Mikuláš, který se narodil kolem roku 250 n. l., pověst o své dobrotivosti?

- a) rád hlídal děti a hrál si s nimi
- b) založil tzv. "mikulášskou" školu, kam mohly chodit i děti z chudých rodin
- c) svými penězi vykoupil tři dcery jednoho kupce z nevěstince
- d) bohatým bral a chudým dával

7) Ze které země pochází zvyk zavěšování větvičky jmelí v místnosti?

- a) z Anglie
- b) z Francie
- c) z Itálie
- d) ze Španělska

8) Kde vlastně jmelí roste?

- a) v nízkých keřích na zemi
- b) v korunách jehličnatých a listnatých stromů , i v naší přírodě je možné jmelí nalézt
- c) na okrajích rašelinišť na pařezech
- d) na pískovcových skalách

9) Z jakých dob se do dnešních dnů dochovala víra (původně staré pohanské rituály) ve zlaté prasátko, magie jmelí, pálení purpury a příprava obřadního pečiva?

- a) z období osidlování české kotliny kmeny Čechů a Lechů
- b) z doby husitů
- c) z doby Vikingů
- d) z doby Keltů

10) V jaké přírodní události vlastně tkví prastará podstata oslav vánočních svátků?

- a) v objevení komety na nebi
- b) v návratu souhvězdí Orion na oblohu
- c) v kalendářním začátku jara
- d) v zimním slunovratu - symbolizuje ho světlo a zapalování svíček

11) Ve kterém pražském kostele byste hledali známý voňavý perníkový betlém?

- a) v kostele sv. Matěje v Dejvicích
- b) v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě
- c) v kostele sv. Gotharda v Bubenči
- d) v kostele sv. Markéty v Břevnově

12) Z čeho se skládal tradiční český vánoční pokrm "muzika"?

- a) z uzeného masa, čočky, cibule a česneku
- b) z krup a hub, zapečených v troubě
- c) z roztavených kousků čokolády smíchaných s krupicí a skořicí
- d) z kousků sušených švestek, jablek, hrušek a meruněk

13) Co bylo hlavní složkou "pučálky" - oblíbeného pokrmu z pohanských dob?

- a) hrách
- b) kroupy
- c) čočka
- d) fazole

14) Proč se říká starému českému vánočnímu jídlu černý kuba?

- a) podle trošky popela, který se do jídla přisypal, aby se zajistilo zdraví strážníků
- b) podle černého chleba, který se k pokrmu přikusoval
- c) podle hřibů modráků, které se do kuby přidávají a zbarvují pokrm dočerna
- d) podle slaniny vyškvařené dočerna, která je součástí tohoto jídla

15) Anglický Christmas pudding - vánoční pudink - je světoznámý. Co byste v něm však hledali marně?

- a) koňak
- b) hovězí lůj
- c) citrónovou kůru
- d) čokoládové bonbóny

16) Se kterou domácí činností byly spojeny bílé oděné obchůzkové bytosti "lucie (loucky, lucy, luciny)"?

- a) dojení dobytka - dohlížely, aby se v den jejich obchůzky nedojilo
- b) pečení a vaření - v den jejich obchůzky se nesmělo nic připálit
- c) předení lnu - dohlížely, aby se v den jejich obchůzky nepředlo vlákno
- d) tkaní a šití - dohlížely, aby se v den jejich obchůzky neprostříhla látka

17) Jak je nazýván malý přenosný betlém, se kterým obcházely děti stavení?

- a) "Ježíškovo doupátko"
- b) "škatulkový"
- c) "skříňkový"
- d) "tahací"

18) Jakou událost připomíná nebo co symbolizuje jeden ze dnů vánočního období, nazývaný "Mládátka" (28. 12.)?

- a) naději do dalšího roku - aby se narodilo hodně mládětek (housátek, kůzlátek, telátek...atd.)
- b) svátek dětí, které se dožily svých prvních Vánoc
- c) malé chlapce pobité na Herodův příkaz v Jeruzalémě
- d) mladé dívky "mládátka", které v ten den z rozkrojeného jablka věštily jaký bude příští rok

19) Jak se jmenovali tři králové?

- a) Pankrác, Servác, Bonifác
- b) Jan, Pavel, Petr
- c) Kašpar, Melichar, Baltazar
- d) Lukáš, Jonáš, Tadeáš

20) Kdy a kde se v Praze údajně poprvé objevil nazdobený vánoční stromček?

- a) 1780, u lakomé Barky v Dejvicích
- b) 1812, u režiséra Leibicha v Libni
- c) 1850, u hraběte Chotka na Vinohradech
- d) 1883, na nádvoří Pražského hradu

21) Co je to myrha, kterou přinesli tři králové Ježíškovi?

- a) sušené mleté listy eukalyptu smíchané s olivovým olejem
- b) drcené plody hřebíčkovníku smíchané s ptačím trusem
- c) sušená vonná pryskyřice z myrhovníku
- d) med smíchaný se skořicí a dalším kořením

22) Se kterým městem je spojen osud Jakuba Jana Ryby, známého autora České mše vánoční, začínající slovy: "Hej mistře, vstaň bystře, pohled' na jasnost, nebes na švarnost..."?

- a) Rožnov pod Radhoštěm
- b) Rožmitál pod Třemšínem
- c) Rabštejn nad Střelou
- d) Ralsko

23) Ještě se porozhlédněme po vánoční Evropě... v jedné zemi roznáší vánoční dárky přihrblý trpaslíčí dědeček Jultombe s nosem jako bambulka. Doprovázejí ho malí trpaslíčci Julnissar. Dárky vhazují otevřeným oknem. Ve které zemi byste tyto tajemné bytosti hledali?

- a) v Norsku
- b) v Dánsku
- c) ve Švédsku
- d) ve Finsku

24) A máme tady poslední otázku, bylo jich 24 jako prosincových dnů do očekávaného příchodu Ježíška. Čemu se dříve říkalo calta, štědrovka nebo húska?

- a) vánoče
- b) štrůdlu
- c) koláčkům
- d) perníčkům

TAK JAK JSTE USPĚLI?

To můžete zjistit buď v příštím čísle semtamníku a nebo jednoho krásného dne na tuláckých stránkách ☺

Test pochází z internetových stránek Pražské informační služby

Dvojčata

Následující text není o mně, to je jen shoda jmen... (Michal)

Michal je ten typ člověka, kterého rádi potkáváte. Má stále dobrou náladu a vždycky dovede říct něco pozitivního. Když se ho někdo zeptá, jak se má, obvykle odpoví: „Kdybych se měl jen o chlup líp, už bych byl dvojčata.“ Vždycky uměl lidi motivovat. Když měl nějaký kolega špatný den, Michal mu pokaždé dokázal ukázat pozitivní stránku celé věci. Zajímalo mě, jak to dělá. Tak jsem za ním jednoho dne zašel a povídám mu: „Jen se nepřetvařuj, nemůžeš být tak dobře naladěný pořád! Jak to děláš?“

A Michal mi odpověděl: „Každé ráno, když vstanu, tak si řeknu, že mám na výběr dvě možnosti. Buď budu mít dobrou náladu, anebo si můžu vybrat tu špatnou. A já si vždycky vyberu tu dobrou. A vždy, když se přihodí něco špatného, můžu si vybrat, že budu obětí, nebo si můžu vybrat možnost, že se z toho poučím. A já si vždy vyberu tu možnost poučit se z toho. Vždy, když ke mě někdo přijde a stěžuje si, můžu si vybrat buď přijmu jeho neštěstí anebo na tom najdu něco kladného. A já si vybírám vždy tu kladnou stránku života.“

„To ale přece není tak jednoduché!“ protestoval jsem.

„Ale je,“ řekl Michal. „Celý život si vybíráme. Když si odmyslíš všechny ty hlouposti okolo, každá situace je volba. A ty si vybíráš, jak na tu situaci zareaguješ. Ty si vybíráš, jak lidé ovlivní tvou náladu. Ty si vybíráš, jestli budeš mít dobrou nebo špatnou náladu. Jednoduše řečeno ty si vybíráš, jak prožiješ svůj život.“

Hodně jsem o tom přemýšlel. Krátce nato jsem z té stavební firmy odešel a začal jsem podnikat sám. I když už jsme se nevidali, často jsem o něm přemýšlel v situacích, kdy jsem se rozhodoval, jak budu žít svůj život, místo toho, abych jen bezhlavě reagoval na konkrétní situaci.

O pár let později jsem se doslechl, že Michal měl vážnou nehodu, kdy spadl z 20 metrové výšky. Po 18 hodinové operaci a dlouhých týdnech na lůžku ho nakonec pustili domů se zdrátovanou páteří. Potkal jsem ho asi půl roku po té nehodě. Když jsem se ho zeptal, jak se má, odpověděl: „Kdybych se měl jen o chlup líp, už bych byl dvojčata. Chceš vidět moje jizvy?“. To jsem odmítl, ale zeptal jsem se ho, co mu proběhlo hlavou, když tenkrát dopadl na zem.

„První věc, která mi proběhla hlavou byla, že se těším na miminko, protože manželka měla zanedlouho родit.“ odpověděl Michal. „Potom, když jsem tak ležel na zemi, jsem si uvědomil, že mám dvě možnosti: Mohl jsem si vybrat život nebo... smrt. Tak jsem si vybral život.“

„A neměl jsi strach? Neztratil jsi vědomí?“ ptal jsem se ho. A Michal odpověděl: „Záchranáři byli skvělí. Stále mi opakovali, že to bude dobré. Ale když mě přivezli do nemocnice a uviděl jsem hrůzu ve tvářích doktorů a sestřiček, doopravdy jsem se polekal. V jejich očích četl – tohle je mrtvý člověk. Uvědomil jsem si, že musím něco udělat.“

„A co jsi udělal?“, ptám se ho.

„No... byla tam jedna taková tlustá, nemotorná sestřička, která na mně řvala, jestli jsem na něco alergický.“

„Ano,“ povídám. Lékaři i sestřičky zpozorněli a čekali na mou odpověď. Zhluboka jsem se nadechl a zařval jsem: „Na vážné ksichty!“

Když se dosmáli, řekl jsem jim: „Rozhodl jsem se, že budu žít. Operujte mě jako živého, ne jako mrtvolu!“

Michal přežil nejen díky mistrovství chirurgů, ale i díky svému úžasnému přístupu k životu. Od něj jsem se naučil, že každý den máme možnost žít naplno.

Prožíváš jen to, co chceš. Není důležité, co se děje, ale jak to člověk přijme, to rozhoduje o všem. Proto se netrap, co bude zítra, zítrek ať se o sebe postará sám. Každý den je dost starostí i bez toho. Navíc, dnes je ten den, kvůli kterému jsi se trápil už včera!

Z internetu...

Babička Ruby

Lynn Robertsonová

Jako matka dvou velmi živých kluků ve věku 7 a 1 roku mám občas obavy, že mi z mého pečlivě vyzdobeného domova udělají kůlničku na dříví. Při své hře ve vši nevinnosti občas srazí na zem mou oblíbenou lampu nebo smetou krásně nazdobenou vázu se suchými květy. Ve chvílích, kdy se zdá, že jim není nic svatého, si vzpomenu na ponaučení, které mi předala má moudrá tchyně Ruby.

Ruby je šestinásobnou matkou a třináctinásobnou babičkou. Ztělesňuje vlídnost, trpělivost a lásku.

O Vánocích se všechny děti a vnoučata sešly jako obvykle u Ruby. Měsíc před tím koupila nádhernou novou bílou kobercovinu. Byla to velká změna po 25 letech strávených s tím „pořád stejným starým kobercem“ a Ruby překypovala radostí, jak se jí podařilo vykouzlit ze starého nový byt.

Můj švagr Arnie právě všem neteřím a synovcům rozdal dárky – na soutěžích oceněný domácí med z jeho včelínů. Byli z toho celí pryč. Ale osud tomu chtěl, že osmiletá Sheena vybryndala svůj soudek medu na babiččin nový koberec a roztahala medové stopy za sebou po celém přízemí.

Rozplakala se a běžela do kuchyně, do náručí babičky Ruby. „Babi, já jsem po celém Tvém zbrusu novém koberci rozbryndala všechen svůj med,“ vzlykala. Babička Ruby si klekla, podívala se něžně do Sheeniných uplakaných očí a řekla: „Nic si z toho nedělej, miláčku. Určitě nějaký ten med seženeme.“

Kasičky

V listopadu roku 2004 proběhly u Tuláků dvě akce, které spolu na první pohled souvisí. Začátkem listopadu se v Domě UM konala každoroční výstava Tuláků z Malešic. Letos byla tato akce poznamenána problémy s rekonstrukcí Domu UM, ale nakonec vše zdárně dopadlo. Koncem listopadu Tuláci z Karlína pořádali oslavu pátnáctin svého oddílu. Nechci zde psát o tom, že obě akce se zajisté povedly, přišla spousta lidí, potkávali jsme staré známé apod. Chtěl bych se zamyslet nad něčím co bylo na obou dvou těchto akcích k vidění a s čím si dovolím nesouhlasit. Nezávisle na sobě, bez jakéhokoliv slůvka dohody na každé z těchto akcí někoho napadlo umístit do prostorů výstavy kasičku na dobrovolný finanční příspěvek na činnost oddílu a na rekonstrukci základny v Keblově.

V žádném případě nechci obviňovat autory těchto nápadů neboť věřím, že jejich snaha je zaměřena správným směrem a to aby jsme se měli lépe a rychleji opravit táborovou základnu v Keblově. Realita v otázce táborové základny je ale jiná než nedostatek finančních prostředků a to je neschopnost dohodnout se o záměru a provedení této rekonstrukce. Shánění peněz není špatnou věcí, ale když nevíte na co peníze chcete je přinejmenším divné je shánět, protože peníze se kterými se nic nedělá jsou k ničemu a akorát ztrácejí hodnotu.

Skončeme ale optimisticky Keblov ještě nějaký ten rok vydrží a otázku rekonstrukce tak bude muset třeba řešit až následující generace.

Beruna

Elchfé... začtete se do Hynkovy básně a do další, která je tématem blízká tomuto času... A nenechte se zmást, že má refrén – je to báseň. Třetí v pořadí je básnička od Gedžitky☺.

ELCHFÉ

Hynek Uhlíř

(psáno za znění Watermarku od Enyi 3.6.04 (21:16)) Připadne vám, že asi píšu o ničem, však z krás těch krásných a nejcennějších a přeci málo oslavovaných a hýčkaných...pak tedy nad jedno potěšení, všem známé a hledání není a přeci je ho trochu a je tady...

Je..

je když jsi v lese a hledíš do koruny stromů,
je když slyšíš ptáky a šum větru, který si ladně češe své zelené prameny,
je když cítíš jak tráva a vše kolem tě těší,
je když slza štěstí ukápne ti a na stéblu se leskne,
je když cítíš že čas je tvůj,
les je tvůj,
vzduch je tvůj,
vůně jsou tvé
a přeci patří všem....

Je..

je když sedíš posmutněle a myšlenkou se trápíš,
je když přítel podrží tě a cítíš jeho sílu,
je když vejdeš do kruhu dobrých lidí
a TI - ti ONI tvoji sílu vidí
a podávají ruku..

Je..

je když hudba krásná a dojemná ti hladí tvoji mysl,
je když štěstím z dojetí zalyká se každý smysl,
je když představy tvé a myšlenky tvé odplují si tam, kde je ti nejlépe,
je tam..
je tam kde tvoje duše rozzáří se jak louče zapálená v nejtemnější noci..
je tam kde každý sen a každá touha stává se součástí tvé moci.

Je..

je mezi těmi kteří mají tě rádi,
je mezi těmi jež ty máš rád,
je tam kde teplo duší nalézá bod tání,
je tam kde rada, usměv a obětí je k dání,
je tam - je někdy hluboko, ale je tam...

Děkuji za to... děkuji...

nechť každému je potěšením nejhezčím,
nechť každý si ho hýčká,
nechť si ho váží
a nechť ho dopřeje těm druhým...

Děkuji za Elchfé.. snad pronikne i k vám..nejméně tak krásné jak nyní

VÁNOČNÍ

Hynek Uhlíř, 22.11.2003

- 1) Všude leží čerství sních,
na zemi i na větvích.
Samé bílé polštáře
a mráz ti barví tváře.
- 2) Sněžné vločky létají,
do očí ti padají.
Kouř stoupá z komínů výš
a ty už něco víš.
- R: Už zase tvoje boty tisknou v sněhu stopy
a uši máš zas promrzlé, ale není to zlé.
I přes vítr studený
hřeje tě ten pocit kouzelný.
- 3) Strom se v koutě rozsvěcí
a pod ním leží věci.
Svíčky si blikají
a tajně povídají.
- 4) Který z dárků nejhezčí
je a který největší
radost ti způsobí,
až dojde k jeho otevření.
- Ref.: -"
- 5) A tak prosněžené Vánoce,
přišly zase po roce,
ač je venku zima,
nám je spolu prima.

NEROUŠEK

Gedžitka – Kačka Merrellová

Máme doma Nerouška,
zazpívám mu do ouška,
ty můj milý pejsku černý,
ty máš srdce strašně věrný!

Kukuč má jak drobátko
poupátko a štěňátko.
A to tělo svalovce,
každý pes ho taky chce.

Nožičky má čiperné,
každou míli uběhne.
A co voda? Plavec je,
vodu prostě miluje.

Strašně rád on chytá míček,
vždycky spadne do kytic.
Už se stmívá, chce se spát,
dobrou noc mu musím dát.

Ať se Ti zdá o běhání,
venku ještě za svítání,
ať se Ti zdá o kostech,
v krásných, dlouhých, živých snech.

Máme pejska Nerouška,
zazpívám mu do ouška.
Ty můj milý malý tvore,
ty můj černý labradore.

P.F 2005:
VŠEM TULÁKŮM, ALE I NETULÁKŮM
PŘEJEME KRÁSNÉ VÁNOCE
PLNÉ LÁSKY, ŠTĚSTÍ A DÁRKŮ
KLIDNÝ PŘECHOD ZE STARÉHO
A CO NEJMÉNĚ KARAMBOLŮ
V NOVÉM ROCE 2005
JSME TU S VÁMI.
JSME BLÍZKO, TAK, JAK SAMI BUDETE CHTÍT.
SVĚTLO VAŠIM KROKŮM...
TULÁCI

Mototechna nebo názvosloví

Tenhle článek je velmi starý a četl jsem ho poprvé ještě v době, kdy jsem ani netušil, že jsou nějakí Tuláci na světě (no, oni zrovna vznikali...). A už dlouho jsem si říkal, že ho do nějakého „Semtamu“ dám. Ted', konečně ted' tu tedy je ☺!

V devět otvíráme. Dobrý den! První zákazník se vřítí: „Nesvítěj mi voči vpředu, nemáte ty šrouby?“ Než to jeden z prodavačů prokonzultuje a dešifruje, druhý vyřídí pár běžných maličkostí. Kupující chtějí gumový černý placky pod nohy, antisymetrické žárovky, zálužný těsnění do spojky, nádivku do rozdělovače, kryt na ropovod, splávek do karburátoru, čokoládu do vodní pumpy, uzávěr na olejový hospodářství a další věci. Mladý muž kupuje blatník, zpoza pultu se ozývá dětský hlásek: „To je to, co maminka nabourala?“ Starší pán vyžaduje zimní stěrače; překvapené prodavačce sděluje, že to mají být ty kratší. Mezitím ustavičně zvoní telefon: „Máte lamelu? Jo, tak to k vám hned burácím. A kam jsem se to vlastně dovolal?“. Zákazník žádající bobky spolu s vedoucím prodejny hledá v katalogu. Ejhle, bobky jsou maznice vodní pumpy. Muž, který zakoupil pouze gumový trpajzlík pod kapotu, platí pětistovkou: „Nemáte drobné?“ „Ne, já si vzal tesilky.“ Pán s nejistým výrazem kupuje ve značkové prodejně Škoda akumulátor pro wartburga. Jsou shodné, což neví, takže v otázce, který typ (nabízejí se dva obdobných parametrů), tuší zradu a vysvětluje: „Akumulátor na wartburga se vyznačuje tím, že má nahoře dva vývody a je asfaltovaný.“ Několik zákazníků chce věci, které v sortimentu nejsou, například jemnější filtr na vzduch, piezoelektrickou trysku nebo náboje do žárovek. Jedna z prodavaček se musí jít uklidnit, muž který zřejmě chtěl synchron (do převodovky) říkal silichrom, a když ho dostal, prodavačce vynadal. Další zákazník v řadě žádá slovy prostými a nehledanými to, co lítá po skle. Spokojen odchází se stěrači. Sortiment Mototechny čítá 4000 položek, každá se nějak jmenuje a většina z nich má v odborné hantýrce ještě přezdívkou. Přesto se prodavači rádi poučí, že čurapajzlík je závlačka, bužitrubka bužírka, litinový fujtajbl výfukové potrubí a gumový profilovaný hajzl k topení nový název manžety topení. Jeden z prodavačů se jde vysmát za sloup po žádosti o brzdící prase, zaskočí jiný a podá brzdový váleček, zvaný též prasátko. Zákazník za zákazníkem, denně jich máme tři až čtyři stovky, v létě dvojnásob. Ten na řadě chce zpátečnické zrcátko. „Vnitřní?“ „Ne, venkovský.“ Mladík typu machr si říká o nadupaný parohy, po kratším objasňování dostává výfukové potrubí na Š 110R (s „nadupaným“ motorem). Za pultem stojí rozšafný muž a medituje: „Život mě naučil podívat se nejprve po skladech závodu a teprve potom po Mototechně.“ Další zákazník chce ke chladiči pro stovku plech z kulata na hranato; včera tu jeden rádobyodborník pojmenoval totéž digestoř na chladič. Typ znalec už ale přichází, žádá embalizér – z toho se vyklube ozdobná puklice na kolo – a avírovaný výfuk. Zklamaný personál prodejny se nikdy nedozví, oč jde, muž odešel s normálním výfukem. Ten za ním požaduje: „Takovej bazmek, něco jako vodováha nebo libela...“ „To bude asi lamela.“ „Vy jste ale chytřej,“ praví zákazník nakvašeně. Bodrý muž se ptá: „Máte nočníky? Já je mám děsné vzatý.“ Jde o zadní kryty reflektorů, mezi znalci hrnce, ale jinak též ešusy, bání, mušle, bagule, hnízda, košíky, kastrůlky, paraboly s plembákama, polosvětadily na reflektor, kýble pod světlo, bulvy, jímky na reflektor atd. (zaznamenáno 25 názvů). K večeru přibývá lidí v prodejně i kuriózních žádostí. Sám vedoucí se svíjí za sloupem, zákazník chtěl závrtné šrouby (závrtné). Příští potřebuje prachovku na sexcentr (excentr). Nervózní muž kupuje brzdové čelisti. „Čtyři?“ „Ne, dva páry.“ Nakonec k pultu přistupuje chlapík, který touží po módním uzemňovacím pásku, co visí vzadu za autem a odvádí statickou elektřinu: „Slečno, máte ocásek na svádění?“

Milosrdná roleta.

Výroky zákazníků shromáždil kolektiv prodejny v Jeremenkově ulici v Praze 4

Vybral a sestavil Jiří Franěk

Mladý svět 52/1983

Na podzimních prázdninách v Polničce 2003 jsme do Kmene přijímali Balů. A jak o tom napsal, to si můžete přečíst tady a teď:

Jak jsem prožil tajný bod

Ááá, podzimní prázdniny přede mnou i s tajným bodem. Uvidíme, jestli tato výprava bude ta pravá pro sdělení mého tajného bodu, to už je pouze na vedoucích, ale přesto se do Polničky těším už jenom kvůli té tělocvičně s trampolínou a Tulákama.

1. den byl normální, rozkládání trampolíny a veliký zájem o ni. 2., 3., i 4. byly výborný, ale obyčejný. V noci ze soboty na neděli mě cosi probudilo, po chvíli se ukázalo, že to cosi je Pájka.

Chvilí jsem se povaloval, trochu ještě spal, vždyť znáte mé buzení ☺. Několik okamžiků poté jsem se dozvěděl, že bych měl jít s ní, hned mi to došlo, tak jsem se bránil, ale po chvíli jsem si řekl, že prostě budu v šoku, ale že mě to přejde a tak jsem šel.

Cestou s Pájou jsem měl neuvěřitelné množství pocitů, byl jsem napjatý, vylekaný, cítil jsem strach, ale i radost, která potlačoval strach, smál jsem se a mnoho dalšího.....

Později jsme došli do sklepní místnosti, kde stál Kmen. Pozdravili jsme se známým pozdravem „Světlo tvým krokům“ a už to začalo, nadešla ta chvíle a za chvíli mi náčelník Kmene řekl: „Vyber si někoho, kdo má splněno méně než 20 bodů ze Základní oddílové zkoušky a donutit ho dodělat si ji do konce. Dostal jsem košili a znak se slovy jsi v podmínce!

Později jsme se odebrali do svých postelí a usnuli. Ráno jak jsem se probudil, řekl jsem svůj tajný bod Ondrovi a Márovi. V tu chvíli se Ondra dobrovolně nabídl, že do toho půjde, sice neměl ještě hotové ani dovednosti, ale řekl jsem si, že zase nepřivedu do Kmene nějakých „pípa“ a tak jsem souhlasil. Ondra byl můj vyvolený.

Skončily podzimky a já jsem začal Ondru nutit, vymýšlet jak ho povzbudit, někdy až donutit k tomu. Za prvních pár měsíců neudělal Ondra skoro nic. Avšak po půl roce jsem přitvrdil a Ondra začal dělat. Snažil se, dělal bod po bodu jako nějaký stroj. V půli června jsem odjížděl na ozdravný pobyt do Chorvatska a Ondrovi před mým odjezdem chybělo ještě docela dost, tak jsem byl nervózní. Po odjezdu do Chorvatska jsem mohl pouze čekat.

Čekám čekám... „pípíp, pípíp,“ zazvonil telefon a v SMSce stálo „ZKOUŠKA HOTOVA,“ což znamenalo, že můj tajný bod skončil. Ale ještě pořád prakticky jsem v podmínce, ale teoreticky ne, protože do teď si mě Kmen nezavolal a neřekl mi, že můj tajný bod je hotov.

Děkuji.... moc vás blablablablabla... prostě MVMR, mám vás moc rád.

Balů –ček, -áč

Nyní je již Balů stoprocentním členem Kmene, protože tenhle náročný úkol zvládnul. Je jedním ze dvou Tuláků za celou dobu existence Kmene, kdo dostal tento úkol. A prvním kdo jej zvládnul tak, jak bylo dáno... ☺.

Milé spřízněné duše

tak, jako se před dvaceti lety narodilo mnoho lidí, tak se narodil i oddíl Tuláků. Před dvaceti lety však ještě nebyly CD přehrávače, jenže technika i lidé se vyvíjí a tak máte jedinečnou možnost poslechnout si Tuláky na tomto CD. Doufám, že se vám bude líbit. Tuláci ho pro vás skládali se štěstím a láskou. Láska, štěstí a ještě více kladných pocitů, by z tohoto CD měly vyzařovat. Mějte se rádi a buďte šťastní. Radost je krásná věc. Mějte toto na paměti. Mám vás moc ráda. Vaše Borůvka

Tak co napsat? Co jiného, než že je to tu super, i když jsem už od 13:00, ale i tak. Doufám, že tu vydržím ještě dlouho. MVMM...R Vaše Borůvka

Všechno! Je to tady prostě BOMBA. Saša K.

Líbila se mi výstava fotek a jak je to tady všechno srovnaný popořadě. Eliška V.

A zase otevírám stránky Návštěvní knihy. Je po akci, teď už je každý doma, materiál také, včetně počítače opět rozebraného a zase sestaveného. Jsou rozdána i první hotová cédéčka, ta audio, kde Tuláci zpívají své i cizí písně, kde je také část básniček z dílny Michalovy a kde jsou i úvodní slova, co si sama vymyslela a namluvila Borůvka.

Byla jsem tu minule, dnes a příště přijdu zas! Proč? Dobiášová

Co dodat? Snad jen – DÍKY ! Borůvkovi

Je pár věcí, které bych vám chtěla říct: 1. Mám vás moc ráda! 2. Jste skvělá parta! 3. Je málo lidí, kteří jsou citliví tak, jako vy! 4. Nechci tady popisovat celý sešit (desky) takže to zestručním... Mám vás moc ráda. Vaše Gulli. Nikdy vás neopustím! Nechci!!!! Nemůžu!!!

„Po každém setkání – svit létavic,“ říkám si již spoustu let. Ale některá setkání nejsou jen meteory, které zazáří a pohasnou. Některá světélka hoří světlem a ještě dlouho budou hořet. Doufám...

Zajímavý fakt tak zas příště. Maverick

Za Tuláky-Karlín Zippík, Kost'a

Máte tu fakt hodně fotek, supr. Magda

Děkuji všem, kdo jste zařídili, že jsme se 7. listopadu 2004 setkali v Domě UM v den oddílových 21. narozenin. Díky každému, kdo byl a tvořil to všechno, co tam bylo, ať už to byly fotografie, rozvěšené kostýmy, letáky, již zmíněná CD a hromady věcí z různých let.

Tak čau. Klára

Je to super. Gedžitka

No jo Tuláci... takže je to... super. Opičák

Díky také Domu UM, který nám nakonec umožnil tuhle akci konat i ve chvílích, kdy se začalo jednat o uzavření UMu nejméně na tři týdny kvůli rekonstrukci. Nebýt lidí, kteří jsou ochotni dělat něco pro ty ostatní, nebylo by možné slavit dvacet jedna let.

Byl jsem tady. Beruna

Bylo to úžasné. Mám vás ráda. MMP KPA Píšťalka

S Tuláky je vždycky dobře... MVMR AKA Amazonka

*Kéž se plní vaše dobrá přání!
Michal**

Přináším vám povídání o něčem co mně jednoduše řečeno překvapilo.

Je libo ucho, rukou či nohu?

V dnešním světě je téměř nemožné aspoň očkem sledovat jak jde věda mílovými kroky dopředu. Lidstvo produkuje každodenně šílené množství informací ze všech možných i nemožných oborů lidské činnosti. Jedním z nejsledovanějších je zajisté medicína. Ačkoli medicína pokročila v posledních letech značně dopředu, stále je skupina nemocí a úrazů, které jsou neléčitelné a v obecném povědomí panuje že s nimi prostě nejde nic dělat. Vezměme v úvahu náhradu lidských orgánů jako je srdce, klouby apod. Vždy se pro náhradu těchto orgánů musí použít orgán jiný ať již od dárce nebo uměle vyrobený. Nebylo by ale možné aby tělo ztracené či nemocné části nahradilo samo? Zní to možná jako sci-fi ale i toto je možné.

Inspirace vychází jako vždy z přírody, která dokáže téměř vše. Všichni znáte malého obojživelníka s názvem mlok. Je zvláštní nejen tím, že má na předních a zadních nohou jiný počet prstů, že je celkem problém jej někde spatřit, ale i tím, že dokáže nahradit ztracenou část těla. Příklad-li mlok např. nohu časem mu doroste přesně taková o jakou přišel. Nejen, že nová noha bude stejná ale bude mít i stejnou sílu a dovednosti jako ta o kterou přišel. Když to tedy dokáže mlok musí být přeci nějaký způsob jak k tomu přimět i lidské tělo.

NEUSTÁLÝ BOJ

Lidské tělo je vytvořeno tak, že neustále proti něčemu bojuje. Na tuto skutečnost se můžeme podívat také tak, že se stále snaží nahradit něco o co přišlo - buňky, krvinky, odřená kůže se vám zahojí, zlomená noha sroste. Tato schopnost lidského těla je největší v době kdy člověk přichází na svět. Uvedme příklad schopnosti lidského těla. Malý Tomášek dostal ve 12 měsících svého věku mozkovou mrtvici. Přestal chodit, mluvit, hýbat rukama, prostě tragédie. Snímkováním jeho mozku lékaři přesně lokalizovali oblast mozku kde uhynuly mozkové buňky a v důsledku toho se z něho stal mrzák. Čas postupuje Tomáškově je 14 měsíců a již mluví jako předtím, hýbe ručičkami a do nohou se vrátí cit. Za další 2 měsíce je již zpátky na nohou a není na něm prakticky vůbec poznat, že se někdy něco stalo. Opětovným snímáním jeho mozku se zjistilo, že oblast mozku kde nic nebylo se opět zaplnila mozkovými buňkami a vše funguje jako dříve. Co se tedy stalo? Vědeckým zkoumáním se přišlo na to, že speciální buňky (kmenové) dokázaly nahradit odumřelé a vše se vrátilo do původních kolejí.

VÍCE NEŽ JEN BUŇKY

To byly buňky, které tělo dokázalo nahradit ale dalším zkoumáním se podařilo vypěstovat např. lidské ucho. Ze speciálních vláken umělé hmoty se vymodeluje model lidského ucha nanosou se na něj kmenové buňky a za nějaký čas máme lidské ucho. Vlákná umělé hmoty tvořící kostru se vstřebají a zbude tak jen ucho. Dalším produktem který se takto již běžně pěstuje je lidská kůže. K tomu se využívá obřízka a z jedné obřízky lze vypěstovat kůži, která pokryje plochu šesti fotbalových hřišť. Půjdeme, ale ještě dále a to k srdci. Když se vám ucpe céva kterou putuje do srdce krev nastává problém. Experimentální léčba ovšem dokázala, že kmenové buňky jsou schopné zajistit, že kolem srdce narostou nové cévy a krev bude putovat jinudy. Úžasné na těchto buňkách je to, že jim není nutné dávat žádné schéma jak mají růst nebo co mají dělat. Tělo samo zjistí, že se nahradí pouze to co bylo poškozeno nebo to co nefunguje.

ŽE BY KONEC INVALIDŮ?

Nejsložitější lidský orgán je zřejmě mozek. Na něj navazuje mícha, která je vlastně spojnicí mozku a páteře. Přeruší-li se někomu toto spojení má to za následek ochrnutí nohou, rukou apod. a je odkázán na život na vozíku, což není rozhodně nic příjemného. Kdyby se podařilo nahradit přerušení míchy signály z mozku by opět mohly dorazit k nohám a takto postiženým lidem by se opět vrátila schopnost chodit. Toto bylo vyzkoušeno zatím jen na laboratorních myších, kde to funguje. Po dopravení kmenových buněk na poškozenou míchu opravdu začal obnovovací proces a spojení se obnovilo. Je to prozatím jen začátek, ale věrme, že jednoho dne se dnešní vozíčkáři zvednou na svoje vlastní nohy.

Věda je mocná i nebezpečná zároveň. Uvědomme si, že veškeré vědecké objevy se dají též zneužít. Nebylo by zrovna hezké kdybychom došli do doby kdy si zasazením jedné kmenové buňky vypěstujeme celého člověka jako to udělal z nehtu strýček Pompo v Arabele.

Beruna

*Zdroje informací:
dokument Superčlověk*

Pár zákonů pana Murphyho

Zákon prof. Worda

Každé dítě, které dokáže souvisle formulovat své požadavky, vážně ohrožuje duševní zdraví svých rodičů a vůbec všech lidí, s nimiž přichází do styku.

Craftyův Istivý zákon

Otázky dítěte jsou mnohem rafinovanější a záluďnější než otázky policejního vyšetřovatele.

Corpeův zákon

Sní-li dítě lopuch či mravenčí mrtvolky, nestane se mu nic.

Dodatek Dr. Dorča

Pokusíte-li se totéž sníst vy, s největší pravděpodobností vám budou muset lékaři vypumpovat žaludek.

Gregariousův pospolitý zákon

Dítě na škole zaujme pouze fakt, že tam budou také jiné děti.

Villainův dodatek

Od části spolužáků se totiž lze naučit spousta nových povedených kousků a druhou část lze mučit.

Zákon Dr. Tanga

Pokud vám pubertální dítě sdělí, že jde tančit, nesmíte si pod tím to pojmem představit valčík nebo mazurku.

Assailův zákon invaze

Vtrhnete-li do pokoje vašeho dítěte bez ohlášení, vždy uvidíte věci, o nichž jste se domnívali, že vaše dítě nedělá.

Demoliční zákon

Neexistují předměty, které by dokázaly vzdorovat dětem.

Permanentův dodatek

Rozhodně ne trvale.

Nejsí sama – nejsí sám... dovětek

Cítím, že sílu slov onoho článku v úvodu nasměřuji trochu jinam tím, co teď napíšu, ale cítím také, že i věci, které nejsou populární, kdy kolikrát člověk stojí „mezi dvěma zly“ a nemůže být ani jedním z rozhodnutí „pan hodný“, je potřeba dělat. Kdo zůstává hluchý ke všemu, co obsahuje úvodní článek, necht' vezme na vědomí tato slova: Jsou i jiné látky, kterým říkáme drogy, než jen nikotin. Ale hlavně o něm byla řeč. Proto je o něm řeč i dál. Ale dosadit za „cigarety“ můžete cokoliv. Tedy platí: **Máte volbu. Cigarety nebo Tuláci? Vyberte si. Na tuláckých akcích se nekouří. Buď chcete být s Tuláky na akcích bez cigaret, nebo s cigaretami bez Tuláků. Rozhodněte se!**

Michal

Kluk se špatným charakterem

Byl jednou jeden kluk, který měl špatný charakter. Jeho otec mu dal pytel plný hřebíků a kladivo a řekl mu, že pokaždé, když s někým ztratí trpělivost, musí zatlouci jeden hřebík do zahradního plotu. Vrátil, že se má v den, kdy nebude muset zatlouci ani jeden hřebík.

První den kluk zatloukl do zahradního plotu 37 hřebíků.

V následujících týdnech se učil ovládat. Počet denně zatlučených hřebíků v plotu byl stále menší. Naučil se, že zatlouci hřebík je namáhavější, než se ovládnout.

Konečně přišel den, kdy kluk už nemusel zatlouci žádný hřebík. Šel za otcem a řekl mu to. Otec pravil, že má z plotu vytrhávat jeden hřebík pokaždé, když se ovládne. A ať se vrátí, když v plotě nezbyde ani jediný.

Konečně mohl kluk otci říci, že všechny hřebíky z plotu vytrhl.

Otec mu přinesl zahradní plot a řekl mu:

„Můj synu, dobře sis počínal, ale i přesto se podívej na ten zahradní plot. Je plný děr. Ten zahradní plot už nikdy nebude jako dřív. Když se s někým hádáš a řekneš mu něco zlého, tak mu zanecháš ránu. Můžeš zasunout do člověka nůž a můžeš ho potom vytáhnout. Rána zůstane. Pomůže, když se omluvíš, je to důležité, ale jizva po té ráně zkrátka zůstane. Slovní rána je stejně bolestivá jako rána tělesná. Přátelé jsou vzácnými drahokamy, přivádějí tě k smíchu a dávají ti odvalu. Jsou připraveni ti naslouchat, když je potřebuješ, podporují tě a otvírají ti srdce.“

Ukazuj svým přátelům, jakou pro tebe mají hodnotu. Važ si jich.

A doufej, že Ti odpustí všechny díry, které jsi zanechal v jejich zahradním plotě...

Z internetu...

Jsi vším, čím chceš být...

Jsi vším, čím chceš být, dokud se nevzdáš, dokud vydržíš nápor vichřice a nenecháš se srazit na kolena. Nečekej a přijď včas, říkej „spadnu“ dříve, než dojdeš ke kraji propasti, budu na jejím dně, abych Tě zachytil. Nedám Tě bezedné bezradnosti ani úzkým tunelům, nenechám Tě ležet, ani Tvá křídla zakrnět. Zavolám na pomoc třeba i hvězdy, aby prozářily Tvou duši. Můžeš být i druhým sluncem a ozařovat ostatní. Jen nechtěj být tmavým koutkem, květinou choulící se málem i před sebou... máš v sobě krásu života, nenech ji ubít a bojuj třeba i proti sobě, pokud to bude nutné a mluv, povídej sděluj, co Tě tlačí a tíží, ať jde ven, co se dá, ať zbyde ve Tvém srdci jen světlo a duha plná barev, co přichází po bouřce... je těžké zbavit se tmavých kamenů v cestě, ale umíš to. Neváhej, zvol radost v srdci, světlo v duši, otevřené oči až do hlubin štěstí, dlaně rozevřené pro uchopení příležitostí, které máš. Kéž... kéž tato všechna slova jsou jako roj jisker a zapálí oheň, který rozzáří tmavé kouty a dodá Ti teplo do duše.

Michal, úryvek

Snění Pajlotky

Ahoj, jsem labradoří štěňátko, které zlý dvounožec vyhodil ještě se sedmi mými bratříčky a sestřičkami. Usnuli jsme brzo v doupěti lišky, která nás tam nechala přespat.

Zdál se mi sen, že jsem v dřevěném srubu se starým pánem a paní, kteří se o mě dobře starají, dávají mi jídlo, výživné vitamínky, vodu a někdy pamlssek a kosti od večeře. Jsou tam dvě děti, které si se mnou krásně hrají na louce, hází klacek v lese, a koupou se v rybníku.

Najednou se mi do snu vloudilo štěkání mých sestřiček a bratříčků. Probudila jsem se a vidím, jak je hladí starý vousatý dvounožec v zelené kamizolce a s něčím dlouhým na zádech odchází a sourozenci za ním. Šla jsem honem za nimi. Trochu se mi z rozespalosti pletly nožky a tak mě dvounožec vzal do náručí.

Došli jsme ke kamenné velké chatě, kde se na zahradě honila hříbátka, housátka a pásly se srnky. Můj starší bratříček Puk mi řekl, že je to myslivec a že u něj budeme bydlet. A bydleli jsme, každý den jídlo, vitamínky a nějaký ten pamlssek. A každé léto sem jezdí dvounožcova dvojčátka Marek a Hanka, kteří si s námi hrají.

Není to ten sen, ale je to psí ráj! Takhle by se měli všichni dvounožci zachovat!

Gedžitka

Zase email ☹

Rád bych napsal pár slov o něčem, možná samozřejmém. Každému z nás kdo používá internet přijde každý den hromada (někomu menší někomu větší) emailů. Ne všechny jsou zajímavé nebo důležité, velkou část tvoří nevyžádaná pošta, ale o tu lze nejde. Jde o ty zprávičky, které se týkají oddílových věcí – pozvánka na akci, dotaz na věc týkající se oddílu apod. Ti lidé, kteří vám tyto emaily posílají to nedělají z dlouhé chvíle, ale jejich snahou je vás informovat o tom co se děje a většinou očekávají váš názor, vaše stanovisko k dané věci. Ptám-li se někoho zda pojede na nějakou akci myslím, že je slušné napsat aspoň díky nechci, ale neodpovědět vůbec mi přijde jako když bych se dotyčného zeptal a on bez mluvení otočil hlavu a odešel. Nemáte-li čas a náladu na byť sebemenší odpověď dejte to vědět aby vás těmito emaily nikdo neotravoval. Ač se to možná nezdá je celkem nepříjemné dozvídat se odpovědi na otázku z deseti různých zdrojů mnohdy často zkreslených. Jednoho dne může nastat chvíle kdy vám nějaký důležitý mail již nepříjde a budete toho litovat.

Díky Beruna

Kdybych...

Kdybych uměl polapit duhu, udělal bych to... ..jen pro Tebe, abych se s Tebou mohl podělit o její krásu. Ve dnech, kdy chceš být sám, bych postavil horu, která by byla jen Tvoje. Místo upřímnosti, kde bys mohl být jen ty. Kdybych mohl vzít Tvoje nesnáze do rukou, hodil bych je do moře. Všechny tyto věci jsou pro mne ale nemožné. Neumím postavit horu, ani chytit duhu. Nech mě ale být tím, čím dovedu být nejlépe, přítelem, který je vždycky tady.

Z internetu...

Jen dva, ale stojí za to ☺

- Nikdo ještě nikdy nezměřil, dokonce ani básníci ne, co všechno pojme a vydrží lidské srdce (Zelda Fitzgeraldová)
- Budoucnost patří lidem, kteří věří kráse vlastních snů (Eleanor Rooseveltová)

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK (*Nejsi sama – nejsi sám*) č.32

Vydán
jako 41. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
prosinec 2004, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Gullišek:
Slova pro první list
Písnička „Expedice“
Hynek
Písnička „Panenka“
Básně „Elchfé“ a „Vánoční“
Borůvka
„Tulácká koleda“
Gedžitka
Báseň „Neroušek“
Snění Pajlotky
Balů

Jak jsem prožil tajný bod
Monty a David
Písnička „Expedice Kemet II“
Michal
Slovo náčelníkovo
Den otevřených dveří
Střípky „Nejsi sama – nejsi sám... dovětek“, „Jsi vším, čím chceš být...“

Honza
Přehled akcí, Kasičky, Okénko do kroniky
Výběr testu, Nemožné se stává možným,
Murphyho zákony, Střípek – Zase email
Obálka, grafická úprava

Nepodepsaný text – Michal, Honza, Internet

Tisk:
DŮM UM, <http://www.dumum.cz>
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 274 773 407, 274 772 081

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00

tel.d.: **244 403 394**, tel.z.: **261 306 378**, mobil: **777 334 383**

Vše o nás najdete též na Internetu na adrese: <http://tulaci.beruna.cz>

Připomínky a dotazy zasílejte na e-mail: tulaci@beruna.cz, xargosovo@centrum.cz

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.